

Forsøg paa at hindre Samarbejde! En saadan Artikel i et saadant Blad er det bedste Middel til at hindre Samarbejde. Den Artikel har Enhver læst. Den angriber Partiets egne Folk. Jeg tror, at den nævnte Landbosforenings Vicepræsident er en fuldstændig paalidelig Meningsfælle af Høire. Jeg erinder i alt Fald at have hørt ham nævne som en meget kras Høiremand. Han reiste i sin Landbosforenings Kreds i Smørsagen og agiterede for sine Anskuelse, og øieblikkelig faldt hans Meningsfæller over ham og sige: Hvor skrækkeligt! han reiser med en Mand, som har vovet at fornærme Ministeriet Estrup! Paa den Maade gjøres Samarbejdet umuligt. Jeg tror ganske vist, at dette Blad repræsenterer en Retning, som afstøjer alt Samarbejde. Vi kjende Retningen, det er jeg vis paa, og jeg siger ikke, at den er inkonsekvent, men hvis det nu skulde blive Skik og Brug at begynde her i Folkethinget, hvor dog faktisk alle Partier saavel af Høire som af Venstre i Smørsagen ikke indtage noget Partistandpunkt, men staa fuldstændig neutrale, hvis vi, siger jeg, nu skulde begynde gjensidig at traktere hverandre med de Argumenter, at de Herrer sige til os, der forsvare Beskyttelsen, eller hvad De vil kalde det, Loven om Kunstsmørret: I ere gaaede med Godsseierne, med de provisoriske Godsseiere, med de allerværste Fjender af Friheden, I sælge Forsatningen, det er 1866 om igjen, og vi saa svarede dem: De Herrer ere gaaede med Forsvarslagens ivrigste Talsmænd, med Provisoriets egne Jurister, og det Blad, der udbreder den mest fanatiske provisoriske Jura, det forsvare de Herrer's Standpunkt, saa komme vi ikke til at overbevise en eneste Vælger. De tage fuldstændig fejl deri, Vælgerne ere meget klogere end vi og meget klogere end de Herrer's Adviser. Man vil kun bevirke, at intet Samarbejde bliver muligt mellem Folkething og Lands-thing. I det Dieblit, vi samarbejde med Godsseierne, begynde de andre at sige: Se, der have vi strax Godsseierne, og i det Dieblit man samarbejder med, hvad skal jeg kalde det — Provisorierne, saa begynde vi andre at sige: Der have vi Fæstningerne, nu er de ved at bygge en Søbefæstning om Kjøbenhavn eller Værker nede ved Korsør. Nei, mine Herrer, lad os lade det ligge, og lad os tage Tingen, som den virkelig er. De kan være rolige, der bliver ingen Alliance mellem Partierne i Folkethinget og i Lands-thinget, men derfor kunne vi godt gjøre vort til, for at der kan blive Samarbejde. Jeg skal aldrig lægge de Herrer det til Last, der er Kunstsmørvener, hvis de kunne faae et godt Samarbejde med „Uvisens“ Redaktør i

Landsthinget, ikke det Mindste, det kommer kun an paa, hvad de ville samarbejde til, og hvis de ikke ville samarbejde med ham til noget Daarligt, men til noget Godt, saa vil jeg gaa med Dem. Samarbejde er man i denne syndige Verden nødt til at tage med selve Fanden. Det ærede Medlem, der sidder her lige ved (Albertsen), sagde, at vi skulde vogte os, og gjorde vi ikke det, gif vi ad Helvede til. (Albertsen: Det sagde jeg ikke). Jeg hørte det saaledes. (Albertsen: Saa har det ærede Medlem hørt feil). Ja, naar det ærede Medlem siger, at han ikke jagde det, saa maa Feilen ligge i vor Hørelse. (Albertsen: Jeg sagde: ad Hækkensfeld til!) Ja, jeg hørte nu det Andet, men jeg skulle ikke strides med det ærede Medlem om, hvorledes han betegner det Sted. Alliance skal vi ikke have med Nogen, men Samarbejde med hvem det skal være. Det kommer kun an paa, at vi arbeide i den rigtige Retning, lad os holde paa det. Jeg siger, at Vælgerne ere langt klogere end vi. Naar de se os tale Storpolitik paa Smørret og Kunstsmørret, saa maa de Herrer ikke tro, at det begejstrer Vælgerne, de sige kun: Ere de Folk ikke kommet videre endnu, end til altid at søle i den Storpolitik, kunne de aldrig komme til at tage nogen Sag saglig? Jeg tror nu slet ikke, at de Herrer behøve at være saa bange for Vælgerne, som de synes at være. (Kjær: Bange?) Jeg taler ikke om det ærede Medlems personlige Sikkerhed i Valgtredsen, jeg veed ikke, hvordan det gaar, men jeg mener, at vi behøve ikke stadig at lede Vælgerne saa meget; jeg tror, at Vælgerne ere rigtig godt med og forstaa meget godt, hvordan der skal handles, og jeg anser det ogsaa for temmelig overflødigt at tale saa meget om Op-løsning. Det er ikke os, der opløser Rigs-dagen, og der er jo heller Ingen, der har talt om nogen Op-løsning, og kommer der en, lad os se paa, hvad der kommer. Jeg er fuldkommen sikker paa, at alle Vælgerne her i Landet ere saa fuldmødne og saa meget med, at i enhver Kreds, hvor Partierne staa saaledes, at det kommer an paa Sammenholdet, ville de ganske rolig sætte det politiske Sammenhold over Smørret. Jeg har meget gode Beviser og meget sikkert Vidnesbyrd fra Mænd, der staa meget bestemt paa Smørrets Side mod de Herrer Kunstsmørforsvarere, og som have erklæret det offentlig, Mænd i Frederiksborg Amt, der have sagt: Vi staa paa Smørrets Side, men bliver der Valg, stemme vi paa en Venstremænd, og det ville de gjøre alle Steder, og Høire vil gjøre det Samme, det vil sige, de ville stemme paa en Høiremand, selv om han generer dem paa Smørret. Vælgerne ere ikke saa langt nede,